

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobcu **D. B. M., K.** proti žalovanému v I. rade **N. a.s. C.**, žalovanému v II. rade **JUDr. J. Č.** správkyňi konkurznej podstaty úpadcu **N. a.s. C.**, **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalovanej v II. rade proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 Cbi 18/2006 – 88 zo dňa 28. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 20 191,- Sk, uplatnená v konkurznom konaní, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6K 14/2005 na majetok úpadcu **N. a.s.** so sídlom **C.** je oprávnená čo do právneho dôvodu, výšky a poradia, uvedeného v prihláške pohľadávky zo dňa 29. júla 2005. Žalobu proti žalovanému v I. rade zamietol. Žalovanému v I. rade náhradu trov

konania nepriznal. Žalovanej v II. rade uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 15 632,- Sk.

V odôvodnení uviedol, že na majetok dlžníka N. a.s. C. bol uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. apríla 2005 vyhlásený konkurz. Žalobca požadoval určiť pravosť jeho pohľadávky vo výške 20 191,- Sk. Jedná sa o pohľadávku, ktorú si žalobca ako zamestnanec uplatnil ako mzdový nárok proti podstate. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca a úpadca uzavreli dňa 1. februára 2003 pracovnú zmluvu s nástupom žalobcu do práce dňom 1. februára 2003 s pracovným zaradením robotníka. Odmena za prácu bola dohodnutá vo výške 32,- Sk za odpracovanú hodinu plus nočný príplatok a príplatok za prácu vo sviatok. Dodatkom zo dňa 11. apríla 2005 bola pracovná zmluva zmenená v časti mzdových podmienok a odmena bola dohodnutá ako hodinová mzda vo výške 142,- Sk.

Žalovaná v II. rade nespochybnila platnosť pracovnej zmluvy, ako ani dodatku zo dňa 11. apríla 2005, ako ani to, že žalobca v období, za ktoré uplatňuje pohľadávku z titulu náhrady mzdy bol zamestnancom úpadcu, ale namietala neúmernosť zvýšenia odmeny za prácu, dohodnutú v dodatku zo dňa 11. apríla 2005. Pohľadávka žalobcu, ktorú žalovaná v II. rade neuznala, tvorí rozdiel medzi zvýšenou odmenou dohodnutou v dodatku zo dňa 11. apríla 2005 a odmenou, dohodnutou v pracovnej zmluve.

Odmena, ktorá bola dohodnutá v pôvodnej pracovnej zmluve, bola iba vo výške minimálnej mzdy. Predmetom činnosti úpadcu bola výroba liehu, čo podľa súdu vyžaduje od pracovníkov určité znalosti a zručnosti, keďže výroba bola na cca 90% riadená automaticky, počítačmi a prebiehala 24 hodín denne. Z výpovede svedka vyplýva, že žalobca v období, za ktoré uplatňuje náhradu mzdy, pracoval ako pomocný technológ.

V konaní nebolo spochybnené, že dodatok zo dňa 11. apríla 2005 k pracovnej zmluve zo dňa 1. februára 2003 za úpadcu podpísala oprávnená osoba, súd ho preto považoval za platný. Súd vychádzal zo skutočnosti, že ohodnotiť prácu jednotlivých zamestnancov môže najlepšie ich zamestnávateľ a že po dvoch rokoch nástupu žalobcu do práce je dôvodný predpoklad, že žalobca sa zdokonalil vo vykonávaných činnostiach, prípadne že bol poverený aj vykonávaním iných činností. Pre posúdenie veci je podstatná aj skutočnosť, že od nástupu

do práce dňa 1. februára 2003 žalobcovi nebola menená dohodnutá mzda. Odmena za prácu v priznanej výške nie je v rozpore s dobrými mravmi. Súd preto žalobe vyhovel proti žalovanej v II. rade, proti žalovanému v I. rade žalobu zamietol pre nedostatok jeho pasívnej legitímácie.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podala žalovaná II. odvolanie.

Uviedla, že k uzavretiu dodatku k pracovnej zmluve došlo dňa 11. apríla 2005, t. j. po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu, o čom mal úpadca vedomosť. K zmene pracovnej zmluvy došlo len v časti mzdové podmienky a to tak, že od 1. mája 2005 hodinová mzda pracovníka predstavovala sumu 142,- Sk, predtým 32 Sk. Z predložených dokladov nevyplývalo, že k dátumu uzavretia dodatku došlo k zmenám v hospodárení a neexistoval ani predpoklad vytvorenia zisku. Z toho vyplýva, že niekoľkonásobné navyšovanie miezd pracovníkov úpadcu nemalo žiadne opodstatnenie v jeho hospodárení. Špekulatívnym konaním úpadca spôsobil, že ak v konaniach o určenie pravosti pohľadávky jeho zamestnancov bude určená pravosť pohľadávok, dôjde tým k ukráteniu uspokojenia pohľadávok ostatných veriteľov úpadcu.

Súd prvého stupňa sa nevysporiadal so skutočnosťou, že práca technológa pri výrobe liehu, ktorý má slúžiť na konzumné účely, si vyžaduje vysokoškolské vzdelanie, pričom žalobca mal vzdelanie, ktoré zodpovedá práci robotníka. K zmene mzdových podmienok došlo u všetkých zamestnancov bez zmeny pracovnej náplne. Za nepravdivé považuje konštatovanie súdu prvého stupňa, podľa ktorého zo strany žalovanej nebola spochybnená platnosť dodatku, keďže k jeho spochybneniu došlo už tým, že za mesiac máj 2005 bola pracovníkom vyplatená mzda v pôvodnej výške.

Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 20 191,- Sk prihlásená v konkurznom konaní,

vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6K 14/05 je sporná čo do pravosti, výšky a poradia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím určil pravosť pohľadávky žalobcu vo výške 20 191,- Sk, prihlásenej do konkurzného konania, vedeného proti úpadcovi N. a.s. Chlmec pod sp. zn. 6K 14/2005, z titulu nevyplatenej časti mzdy za mesiace máj a jún 2005.

Žalobca uzavrel so spoločnosťou N. a.s. C. dňa 1.februára 2003 pracovnú zmluvu, podľa ktorej uvedeným dňom nastúpil do práce ako robotník. Mzda za vykonávanú prácu bola dohodnutá vo výške 32,- Sk za odpracovanú hodinu s nočným príplatkom a príplatkom za prácu v dňoch pracovného voľna. Dňa 11. apríla 2005 uzavrel žalobca so zamestnávateľom dodatok k pracovnej zmluve, podľa ktorého sa dohodnutý obsah zmluvy v časti mzdové podmienky mení s účinnosťou od 1. mája 2005 tak, že zamestnanec bude odmeňovaný hodinovou mzdou vo výške 142,- Sk za odpracovanú hodinu.

Dňa 2. júna 2005 bol na majetok spoločnosti N. a.s. Chlmec vyhlásený konkurz. Keďže žalobcovi nebola za mesiace máj a jún 2005 vyplatená mzda vo výške, dohodnutej v dodatku k pracovnej zmluve, prihlásil si nedoplatok vo výške 20 191,- Sk do konkurzného konania. Pohľadávku žalobcu žalovaná poprela na prieskumnom pojednávaní, konanom dňa 12. januára 2006, v dôsledku čoho si právo na určenie pravosti pohľadávky žalobca uplatnil podľa § 23 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

Žalobcom uplatnená pohľadávka predstavuje mzdový nárok, ktorý je v zmysle § 31 ods.3 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 14. decembra 2005 pohľadávkou proti podstate. Odmena za vykonanú prácu vyplýva z platne uzavretého dodatku k pracovnej zmluve a je výsledkom hodnotenia práce zamestnanca zo strany zamestnávateľa. Námietku žalovanej, ktorou spochybňuje platnosť dodatku k pracovnej zmluve nemožno považovať za dôvodnú aj vzhľadom na ustanovenie § 17 ods. 3 Zákonníka

práce, podľa ktorého neplatnosť právneho úkonu nemôže byť zamestnancovi na ujmu, ak neplatnosť nespôsobil sám.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodnutie ako vecne správne v napadnutej časti podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli, neboli mu preto priznané / § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. / .

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 07. mája 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: L. B.